

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
1К 2/19
19. 03. 2020. године
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву састављен од председника већа судије Милијана Милошић и чланова већа судија Горице Стојакoв Вујасиновић, судија порoтника Јелене Нешић, Наде Радивојевић и Саве Воденичар, са записничарем Бранком Патић Живков, у кривичном поступку против окривљеног А.А из због кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 5 Кривичног законика (КЗ) у покушају у смислу чл. 30 КЗ, а по оптужници Вишег јавног тужилаштва (ВЈТ) Панчево Ктo. 2/19 од 11.01.2019. године и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, а по оптужници ВЈТ Панчево Ктo. 10/19 од 18. 03. 2019. године, дана 19. 03. 2020. године, након нејавног главног претреса, у присуству заменика ВЈТ Ане Кураи, оптуженог браниоца Николе Думнић и Томић Игора адвоката из Београда, пуномоћника oшт. Фератовић Султатна адвоката из Панчева, изрекао је једногласно, а председник већа дана 19. 03. 2020. године јавно објавио

П Р Е С У Д У

Оптужени ЈМБГ, од оца и мајке, девојачко рођен у Панчеву, године, по занимању техничар пољопривредне технике, без непокретне имовине, запослен у, са примањима од 30.000,00 динара месечно, ожењен, отац детета, држављани Републике Србије, писмен, са завршеном пољопривредном школом, са пријављеним пребивалиштем у ул. и непријављеним боравиштем у ул. неосуђиван, не води се други кривични поступак, налази се у притвору Казнено - поправног завода у Панчеву по Решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву КПП бр. 39/18 од 18. јула 2018. године, који му се рачуна од 16.07.2018. године, када је лишен слободе, који притвор је последњи пут продужен решењем Вишег суда Панчево К. 1/19 од 19. 03. 2020. Године и може трајати најдуже до упућивања у установу за издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Крив је

што је:

1. Дана 30. априла 2018. године, око 07,35 часова, у Панчеву када је био способан да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, покушао да друго лице лиши живота тако што је, најпре сазнао да су његова супруга и оштећени у некој врсти емотивне везе и имају остварен контакт путем апликације „Вибер“, путем које је његова супруга послала оштећеном неколико својих интимних фотографија, након чега је набавио пиштољ и осам пиштољских метака калибра 7,62x25мм, и дана 30. априла 2018. године у 06,13 часова, путничким возилом марке „Volkswagen“ модел Пасат караван беле боје регистарске ознаке и броја дошао до улице Светозара Милетића из правца улице Бранка Радичевића, у којој улици се налази предшколска установа „Кефалица“ у коју је до тог дана његова супруга доводила њихову заједничку ћерку, а у којој је у истој групи деце била и ћерка оштећеног коју је оштећени најчешће сам доводио, затим је окренуо возило код купног ороја 23 и вратио се у улицу Бранка Радичевића те испред кућног броја 126 поставио возило тако да буде окренуто у правцу ул. Моше Пијаде, са отвореним вратима возача и чекао да дође оштећени и када се оштећени довезао својим возилом марке мерцедес регистарске ознаке и стао у ул. Светозара Милетића између кућног броја 17 и 19, ушао да уведе дете у вртић „Кефалица“, подигао је на главу капуљачу од дуксера тамније боје који је имао на себи док је пиштољ у којем се налазило осам метака кал. 7,62 x25 мм ставио у цеп и пешке журним корацима је дошао до улице Светозара Милетића и код кућног броја 21 чучнуо, сакрио се иза паркираног Путничког Моторног Возила „Форд Фиеста“, беле боје регистарске ознаке и броја и чекао да из вртића Кефалица изиђе оштећени, пришао му са упереним пиштољем у тело и са раздаљине 1,5 до 2 м почео да пуца у њега али пошто је оштећени почео да бежи, покушавајући да се сакрије иза путничког моторног возила регистарског броја које је било паркирано испред кућног броја 21, крећући се лево - десно како би избегао рањавање, појурио је за њим пуцајући и када је испалио свих осам метака које је имао у пиштољу оставио је оштећеног и побегао ка свом возилу у улици Бранка Радичевића и удаљио се у правцу улице Моше Пијаде, док се оштећени вратио ка свом возилу марке „мерцедес“, пао је поред возила где му је убрзо указана лекарска помоћ, и одакле је одвежем колима Службе хитне медицинске помоћи у Општу болницу Панчево а затим у Ургентни центар у Београду, где је лечен од задобијених тешких телесних повреда опасних по живот у виду пет стрелних повреда и то у пределу трбушног зида, десно подребарно, са повређивањем усходног дела дебелог црева и попречно вишеструко, левог препонског предела са откинућем десног сперматичног фунликула, десне бутне регије са повређивање десне бутне вене, и рачве десне бутне артерије, десног слабинског предела и левој подлактици због којих повреда му је ампутирана десна потколеница и бутина, при чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење, а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело убиство из чл. 113 КЗ, у покушају у смислу чл. 30 КЗ.

2. Дана 30. априла 2018. године, око 07,35 часова, у Панчеву, када је био способан да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, неовлашћено носио ватрено оружје и муницију, тако што је у улици Светозара Милетића између кућног броја 23 и 17 носио пиштољ из система „Токарев 1933“ (попут пиштоља домаће производње „Застава“ модел 57) и осам пиштољских метака калибра 7,62x25мм, при чему за држање и ношење наведеног оружја и муниције није имао одобрење надлежног органа, а био је свестан свог дела и хтео је његово извршење, и био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ

па му суд применом наведених законских одредби из одредбе чл. 60 и чл. 62 КЗ претходно УТВРЂУЈЕ

за кривично дело убиство из чл. 113 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 6 (шест) година

за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 Кривичног законика

КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 2 (две) године

па га суд

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 7 (СЕДАМ) ГОДИНА и 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ

Време проведено у притвору од 16.07.2018. године, када је лишен слободе, па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, урачунава се у казну затвора.

Суд ошт. . упућује да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини може да остварује у парничном поступку.

Обавезује се окривљени да надокнади трошкове кривичног поступка и то материјалне трошкове који су настали у току истраге у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и трошкове који су настали у току поступка пред судом у корист буџетских средстава суда, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа и судски паушал у износу од 10.000,00 динара у корист буџетских средстава суда, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Обавезује се окривљени да надокнади трошкове поступка који се односе на награду пуномоћника ошт. . адвоката Фератовић Султана из Панчева, а посебно решење о висини трошкова донеће председник већа кад се ти подаци прибаве.

Образложење

1. Наводи тужиоца

1. Оптужницом Вишег јавног тужиоца Ктп. 2/19 од 11.01.2019. године, окр. стављено је на терет да је, сазнавши да су његова супруга и оштећени . у некој врсти емотивне везе и имају остварен контакту путем апликације „Вибер“, путем које је његова супруга послала оштећеном неколико својих интимних, провокативних фотографија, што је код њега

изазвало љубомору, дана 30.04.2018. године око 07,35 часова, у улици Светозара Милетића код кућног броја 21, пришао оштећеном и из пиштоља из система „Токарев 1933“ (попут пиштоља домаће производње „Застава“ модел 57) са раздаљине 1,5 до 2 м испалио 8 метака, које је имао у пиштољу, у оштећеног који је задобио тешке телесне повреде опасне по живот, у виду пет стрелних повреда и то у пределу трбушног зида, десно подребарно, са повређивањем усходног дела дебелог црева и попречно вишеструко, левог препонског предела са откинућем десног сперматичног фунликула, десне бутне регије са повређивање десне бутне вене, и рачве десне бутне артерије, десног слабинског предела и левој подлактици због којих повреда му је ампутирана десна потколеница и бутина. На терет му је стављено да је ово дело учинио из ниских побуда - љубоморе, са директним умишљајем, да је био урачунљив и свестан да је такво његово дело забрањено, те да је тиме учинио кривично дело убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 5 КЗ у покушају у смислу чл. 30 КЗ.

Оптужницом Вишег јавног тужиоца Кт бр. 10/2019. године, окр. стављено је на терет да је дана 30. 04. 2018. Године, око 07,35 часова, у Панчеву у улици Светозара Милетића између кућног броја 23 и 17 носио пиштољ из система „Токарев 1933“ (попут пиштоља домаће производње „Застава“ модел 57) и осам пиштољских метака калибра 7,62x25мм, при чему за држање и ношење наведеног оружја и муниције није имао одобрење надлежног органа. На терет му је стављено да је ово дело учинио са директним умишљајем, да је био урачунљив и свестан да је такво његово дело забрањено, те да је тиме учинио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ.

Суд је, решењем 1 К. 2/19 од 25. 04. 2019. године, извршио спајање кривичног поступка против окр. а.а у предмету К. 2/19 због кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 5 КЗ, у покушају у смислу чл. 30 КЗ а поводом оптужнице ВЈТ Панчево Кт. 2/19 од 11.01.2019. године и кривичног поступка против окр. због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, а поводом оптужнице ВЈТ Панчево Кт. 10/19 од 18.03.2019. године, и одредио вођење јединственог поступка под бројем 1 К. 2/2019.

2. У завршној речи заменица ВЈТ Панчево је навела да, након спроведеног кривичног поступка, изведених свих доказа против окр. због кривичног дела убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 5 КЗ и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, сматра да су изведеним доказима на главном претресу доказани сви битни елементи ових кривичних дела управо у радњама оптуженог. Предложио је да суд окривљеног огласи кривим и осуди по закону.

2. Наводи одбране

3. Окривљени позван је негирао извршење кривичних дела које му се оптужницама стављају на терет. Током поступка је тврдио да са овим кривичним делом нема никакве везе. Брани се да се наведеног дана, у време када јавни тужилац тврди да је извршио предметна кривична дела, између 6 и пола 7 сати ујутро био у где се са оцем договорио да тога дана уређују двориште породичне куће. У завршној речи стручна одбрана је навела да да оптужба није доказала кривична дела која се оптуженом стављају на терет, предлаже да суд окривљеног применом одредбе чл. 16 и 423. Тач. 2 ЗКП ослободи од оптужбе. Образлаже да током овог поступка није доказано: да се окривљени и оштећени уопште познају, да је окривљени пре постојања овог

поступка знао за постојање било каквих додирних тачака са . да је знао за комуникацију којом тужилаштво покушава да прикаже мотив за извршење кривичног дела; да у том смислу на страни оптуженог и није могла постојати описана побуда за извршење кривичног дела; да је возило породице . смимљено у близини места извршења кривичног дела; а нарочито није доказано да се окривљени у наведено време налазио на месту извршења кривичног дела, и да га је предузео. У погледу друге оптужнице указује да од окривљенг никакво оружје није одузето, а да извршење примарног дела није доказано.

3. Дефинисање предмета доказивања

3.1. Кривично дело убиства из чл. 114 ст. 1 тач. 5. КЗ.

3.2. Кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4. у вези ст. 1. КЗ.

4.1. Сагласно чл. 113 КЗ, кривично дело убиства чини лице које “другог лици живота “. Сагласно чл. 114 ст. 1 тач. 5. КЗ, кривично дело које је оптуженом стављено на терет чини „ко другог лици живота из користољубља, ради извршења или прикривања другог кривичног дела, из безобзирне освете или из других ниских побуда“.

4.2. Сагласно чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ кривично дело које је оптуженом стављено на терет чини „ко неовлашћен о израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове делове, муницију, експлозивне материје или минско–експлозивна средстава“, ставом четвртим цитираног члана је одређено „ко неовлашћено носи предмете дела из става првог и става другог овог члана казниће се затвором од 2 до 12 година“.

У чл. 25 КЗ предвиђено је да је кривично дело учињено са умишљајем „ кад је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење“, у којем случају свест о наступању последице указује да је учинилац релативно сигуран у погледу њеног наступања а вољни елемент је изражен кроз хтење последице (директни умишљај) или „кад је учинилац био свестан да може учинити дело па је на то пристао“, у којем случају учинилац није сигуран да ће последица наступити а вољни елемент изражен је кроз пристајање на наступање последице односно када је последицу предвидео као извесну и пристао на исту (евентуални умишљај). У чл. 30 КЗ је предвиђено да „ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела само кад закон изричито прописује кажњавање за покушај“.

5. У том смислу, да би доказао своје тврдње у овом поступку, тужилац је био дужан да докаже да је окривљени сопственом радњом са умишљајем започео али није довршио да лици живота оштећеног . – тако што је из пиштоља из система „Токарев 1933“ са раздаљине 1,5 до 2 м испалио осам метака у правцу оштећеног, који је задобио тешке телесне повреда опасне по живот, ближе описане у изреци пресуде, да је то учинио из ниских побуда, да је поступао умишљајно, да је био урачунљив и свестан да је такво његово дело забрањено. Тужилац је, такође, био дужан да докаже да је окривљени критичном приликом неовлашћено носио ватрено оружје и муницију - пиштољ из система „Токарев 1933“ и осам пиштољских метака калибра 7,62x25мм. Да је поступао умишљајно, да је био урачунљив и са свешћу противправности оваквог понашања.

3.2. Неспорна и спорна питања

6. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама нису биле спорне чињенице које су предмет доказивања:

6.1. Да је дана 30. 04. 2018. године ошт. . задобио вишеструке стрелне ране нанете дејством пројектила испалених из ватреног оружја, због којих повреда му је ампутирана десна потколеница и бутина. Наиме, ова чињеница произилази из лекарске документације, а ову чињеницу је потврдио и судски вештак др Љубиша Божић, специјалиста судске медицине. Из налаза и мишљења вештака Божић др Љубише од 30.11.2018. године, који је дат у свему стручно и објективно на основу лекарске документације и суд га је прихватио веродостојним, произлази да је оштећени Владимир Јовановић критичном приликом задобио повреде које имају карактер тешке телесне повреде опасне по живот и то: вишеструке стрелне повреде у пределу трбушног зида, десно подребарно, са повређивањем усходног дела дебелог црева и попречног вишеструко, левог препонског предела са отикинућем десног сперматичног фунликула, десне бутне регије са повређивање десне бутне вене, и рачве десне бутне артерије, десног слабинског предела и левој подлактици. Такође, да је оштећени у односу на лице које га је повређивало био у основи лицем у лице и у некој од косих варијација тог положаја.

Релевантне чињенице у погледу неспорног дела поткрепљене су и садржином Записника о увиђају Вишег Јавног Тужилаштва у Панчеву КТР 222/18 од 30. 04. 2018. године - који увиђај је извршен у улици Светозара Милетића у Панчеву од кућног броја 17 до кућног броја 23, као и на углу улице Светозара Милетића и Бранка Радичевића, и припадајуће документације: извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево ОКП КТ 450-455/18 од 30.04.2018. године. криминалистичко-техничке фотодокументације са скицом лица места ПУ Панчево ОКП, Одсек криминалистичке и ПД технике УВ број 450-455/2018 од 30.04. 2018 - у којој је приказан изглед места догађаја, изглед сигурносних камера у улици Светозара Милетића бр. 21 и 23 и улици Моше Пијаде бр.19, са којих су скинути снимци те су фиксирани материјални трагови затечени на месту извршења кривичног дела, међу којима је затечено и изузето са места догађаја осам испалених чаура пиштољских метака, пронађене на коловозу ул. Светозара Милетића, наспрам кућног броја 23, 21, 19. Из наведене документације произилази да је дана 30.04.2018. године око 07,30 часова у улици Светозара Милетића испалено више хитаца у правцу оштећеног од којих је задобио тесне повреде, и да је повређен и пребачен на даље лечење у ОБ Панчево. Надаље, у погледу неспорног дела суд је имао у виду и исказе сведока. Наиме, полицијски службеници Ристов Мирославе и Стојанчевић Ђорђе су описали како су први дошли на лице места и видели оштећеног, како лежи на земљи поред путничко возила „Мерцедес“, а сведок полицијски службаник Ристов је навео и да је видео да оштећеном неко лице указује помоћ, и само га је кратко питао да ли зна ко је пуцао на њега и повређени је одговорио да мисли да је то био . . . из . . . Сведок . . . је исказао да је критичног дана био у кући у кревету, да је чуо да је дошло до пуцњаве на улици и да је као лекар брзо изашао у жељи да помогне евентуално повређеним лицима, да је прегледао повређеног којег је затекао испред једног путничког аутомобила испред вртића „Кефалица“ да му је указивао помоћ, да је покушао да заустави крварење у пределу препона, да је био фокусиран на пружање помоћи и да није обратио пажњу на људе око њега, и да мисли да је полиција стигла скоро истовремено као хитна помоћ и да он није разговарао са повређеним о било чему другом сем о повреди и у сврху помоћи око ране. Све се врло брзо дешавало ту на улици и да је једни што се сећа да је пацијент реговао када му се он обратио да га је разумео, али да је био све слабији и да није могао да држи сам

компресу коју му је поставио да би зауставио крварење, није имао толико снаге, као и да није приметио да ли је повређени на било који начин комуницирао са полицијом. Сведок . је навела да живи у улици Бранка Радичевић бр. 126, да јој се кућа налази на углу те улице и улице Светозара Милетића, да је критичног јутра чула пуцње да је устала из кревета и спавала до тада, погледала кроз прозор и испред њене куће видела велики бели аутомобил такозвани караван, и да је видела да аутомобилу ужурбано прилази једна мушка особа млађа, да је на себи имао дуксер са капуљачом на глави, да му је глава била погнута и капуљача покривала лице да мисли да је аутомобил био укључен, и да су врата на страни возача била отворена па је само улетео у ауто и одмах кренуо према улици Моше Пијаде, и да је она одмах након тога звала полицију. Такође се изјаснила да је погледала таблице на аутомобилу и да је да је видела ознаку ПА и да мисли да се радило о броју . али да не зна даље ознаку. Што се описа самог лица тиче је навела да се ради о млађој особи да је имао жустре покрете, видела је шира рамена али није био упитању дебео човек и била је сигурна да аутомобилу није било ни једно друго лице. Сведок . је навео да његово старије дете иде у вртић „Кефалица“ у Панчеву да је критичног дана око 07,30 часова стигао испред вртића „Кефалица“ да је супруга изашла да уведе дете у вртић, а он је остао у аутомобилу напољу, да је приметио такође једног родитеља да је довео девојчицу у вртић да је увео унутра, и када да је излазио из вртића и кренуо према свом аутомобилу и био близу својих кола зачуо је да неко пуца, али пошто се јако уплашио одмах је спустио главу испод нивоа волана и није ништа видео и тек када је престало пуцање, а чуо је у међувремену неколико пуцњава, подигао је поглед стартовао аутомобил, обишао аутомобил оштећеног, за којег је касније сазнао да се зове . и отишао у малу бочну улицицу са леве стране где је чекао своју супругу да изађе из вртића. Видео је да . прилази свом аутомобилу, да је био сав крвав у пределу стомака па надоле, да се наслонио на аутомобил и да је нешто касније пао на коловоз и лежао испред предњег дела свог аутомобила. Узбро се појавила полиција, а да је врло брзо дошла и хитна помоћ и да је оштећеном пре доласка хитне помоћи помоћ указало једно лице које је изашло из једне од кућа и представио се као лекар. Исказе сведока суд је прихватио веродостојним, јер су о ономе што су запазили и сазнали своја опажања и сазнања пренели јасно и логично.

Конечно, у вези с тим суд је имао у виду снимке сигурносних камера кућног броја 21 и 23, из којег се види како се цео догађај одвијао у ком су међусобном положају били лице које је пуцало и оштећени у време самог пуцања. На снимку камере бр. 23 се види да је путничко возило марке „Volkswagen“ модел Пасат караван беле боје дошло до улице Светозара Милетића из правца улице Бранка Радичевића, у којој улици се налази предшколска установа „Кефалица“, да је лице из возила подигао на главу капуљачу од дуксера тамније боје који је имао на себи, док је пиштољ ставио у џеп и пешке журним корацима је дошао до улице Светозара Милетића и код кућног броја 21 где је чучнуо, сакрио се иза паркираног Путничког Моторног Возила „Форд Фиеста“, беле боје регистарске ознаке и броја . да је пришао оштећеном са упереним пиштољем у тело и са раздаљине 1,5 до 2 м почео да пуца у њега, да пошто је оштећени почео да бежи, покушавајући да се сакрије иза путничког моторног возила регистарског броја . које је било паркирано испред кућног броја 21, крећући се лево - десно како би избегао рањавање, појурио је за њим пуцајући и када је испалио осам метака оставио је оштећеног и побегао ка свом возилу у улици Бранка Радичевића и удаљио се у правцу улице Моше Пијаде, док се оштећени вратио ка свом возилу марке „мерцедес“,

Сведок . и . су у својим изјавама описали своје познаство са оштећеним . и изнели су своја уопштена сазнања о

чињеницама које се тичу самог оштећеног, чиме се бавио - којим послом, које су му биле навике, те су посебно нагласили да није имао непријатеља. Искази ових сведока нису били од користи за утврђивање чињеница које су предмет доказивања тако да их суд није посебно ценио.

Сведок . је навео да је у току 2018 г. радио у кафани „Тарапана“ на позицији обезбеђења, да је повремено радио и . и да је углавном био у смени са њим, као и да је окривљени радио неосредно пре овог догађаја, те је у вези свог односа са окривљеним изнео да га је венчао и крстио му сво троје деце, и да је природно да се друже. Такође, је навео да је окривљени у то време приватно користио аутомобил светлије боје, беле или сиве караван али није могао да се изјасни о тачној врсти аутомобила, марки.

Исказ овог сведока суд је прихватио веродостојним у погледу чињеница да је радио у кафани „Тарапана“ на позицији обезбеђења, али није прихватио део исказа да је окривљени био евидентиран у „Астра секјурити“ обзиром да ова тврдња није потврђена дописом ове агенције.

Оштећени . је у својој изјави најпре од 04.05.2018. године кратко навео да мисли да је на њега пуцано од стране лица кога познаје као . из . али је у својој изјави пред ВЈТ Панчево на записник КТИ 20/18 од 08.08.2018. године и на главном претресу 11.09.2019. године навео да није сигуран да је на њега пуцао . да га није баш добро видео, да је имао покривено лице капуљачом, и да је у тренутку када је био упуцан и када је већ пао на земљу просто рекао да мисли да га је пуцао . јер је само са тим лицем имао некакав конфликт поводом посла, продајом аутомобила којом се иначе бавио, а и лице које је пуцало на њега му је у том тренутку деловало слично по покретима као .

Описао је како је око 7,30 часова нешто раније него иначе, критичног дана довео ћерку у вртић „Кефалица“ у ул. Светозара Милетића, како је био нападнут када је из вртића изашао на улици. Описао је како је текао напад на њега, како је то лице пуцало али да лице које га напало није проговорило ни једну реч, односно није се изјаснило због чега пуца у њега, иако га је он питао у једном тренутку „Шта радиш то?“, и једино што је видео на том лицу да има кратку косу и да је скоро проћелав. На главном претресу је описао да је то лице имало имао дуксер са повишеном крагном и навучену капуљачу. Виделе су се очи, имао је црни дуксер, закопчан и пиштољ у руци. Видео је горњи део лица, само очи, али и то није добро видео, он је пуцао по њему. Видео је део чела, горњи део чела. Чинило му се да је проћелав, не може то најсјајније да опише, а мисли да би то могао нити било ко да се нашао на његовом месту. Опеделио је да је нападач мало виши од њега а он је висок 1.80 м, с тим да не може да прецизира. Иначе је био на травњаку, а пут је био нешто ниже где се и налазио нападач. То лице је пуцало два пута у ногу, два пута у стомак, један пут у руку, не може да се изјасни о редоследу наносења повреда.

Суд је прихватио део исказа у којем је описао догађај и напад онако како га је видео и доживео, али његов исказ - у којем је је првобито упутио да се ради о другом лицу, . да би након што је исти искључен као нападач исказао да се не може изјаснити о нападачу, суд није могао узети у обзир као поуздан исказ за идентификацију нападача.

6.2. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама нису биле спорне чињенице да је . ћерка окр. и његове супруге . а да је . ћерка ошт.

и његове супруге те да су оба детета предшколског узраста и да су похађале исту предшколску установу „Кефалица“. која се налази Панчеву ул. Светозара Милетића бр.17, с тим да је исписана закључно са 30.04.2018. године, и тог дана родитељи је нису довели у вртић. Наиме, ову чињеницу, која међу странкама није била спорна, потврђује извештај предшколске установе „Кефалица“ бр. 102/18 од 14.11.2018. године, као и документација о упису деце и у ову установу, из које произилази да су и похађале исту предшколску установу биле у истој групи, и да је исписана закључно са 30.04.2018. године. Такође ову чињеницу потврђује извештај предшколске установе „Кефалица“ од 09.01.2019. године, односно приложене фотокопије евиденције о данима доласка деце у вртић, из које произилази да је током априла 2018. године била присутна у вртићу, а да 30 априла није дошла. У вези с тим Сведоци и су сагласно навеле да су ћерка ошт. и ћерка окр. биле у истој групи у вртићу, да је оштећени најчешће доводио своју ћерку, а супруга њихову ћерку у вртић, као и да је 30.04.2018. г. требало да буде последњи дан у вртићу. Сведокиња је навела и да је она радила дана 30.04, да је примила у вртић, која је дошла негде око 07,30 часова и да је чула од других родитеља и касније од својих колегиница да је испред вртића повређен њен отац али да није излазила напоље јер је бринула о деци.

Исказ сведока је суд, имајући у виду и садржину извештаја предшколске установе „Кефалица“ 102/18 од 14.11.2018. године као и садржину документација о упису деце и у ову установу, на који није било примедби, прихватио веродостојним.

6.3. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама није било спорно постојање комуникације између оштећеног и супруге окривљеног који су се упознали приликом довођења деце у предшколску установу, а имајући у виду утврђено стање ствари за суд није било спорно и да је међу њима дошло до интимније комуникације путем апликације „Вибер“, током које преписке је оштећеном, послала неколико својих интимних фотографија.

Релевантне чињенице у погледу комуникације, начина и динамике и односа оштећеног и супруге окривљеног произилази из исказа супруге окривљеног, која је навела да је оштећеног видела када је одлазила у вртић, да је било телефонске комуникације са оштећеним, путем Вибера, да је покренута спонтано, да је комуникација између ње и оштећеног трајала неких 5 до 6 дана, то је било пре овог догађаја. Даље је навела да је на почетку тог дописивања нагласила да са удата и да живи са супругом и наравно децом. И да би се некако оградилa, за своју страну, том човеку је рекла како је њен супруг љубоморан како јој поруке можда не би пристизале у неко непристојно доба. Тако да је поруке увек прва започињала, тј. преписку да да је оштећени заиста то испоштовао и да њој ни у једном тренутку од тог човека није стизала порука док је не би прва послала. У даљем току свог исказа је навела, ради разјашњења речи „љубомора“, да њен супруг није љубоморан, да за 12 година брака колико су заједно, према њој опходио увек као нежан и пажљив супруг, тако да та реч љубомора са њене стране значила само врста неке ограде како не би дошла у неку непријатну ситуацију. Иначе, број телефона од тог човека је знала напамет тако да се он није налазио у њеном телефонском именику, с обзиром да она и супруг имају јако складан брак није желела да је нека таква ствар

поремети, и из тог разлога је након сваке преписке сваку поруку одмах обрисала. Што се тиче фотографија с обзиром да је то њена лична ствар, сматра да има право да своје фотографије проследи коме год жели. А колико се се сећа слала је неке фотографије том човеку. Након што јој је предочена фотографија женског тела у грудњаку са шаком на којој се види десна шака на грудима, и да ли је ту фотографију посла оштећеном, изјавила је да је послала фотографију на којој се видео пирсинг, тога се баш сећа. Након што јој је предочена фотографија на којој се види пирсинг на језику, је изјавила да не зна да ли је ту фотографију проследила оштећеном, можда није, не сећа се, али је ту фотографију која се налази на њеном Инстаграм профилу проследила својој другарици. У вези фотографије на којој се види цео њезин лик, а која је пронађена на телефону оштећеног, потврдила је да је то њена фотографија. У вези фотографије која из телефона оштећеног, на којој се види деколте, сведок је изјавила да је можда то коришћену у сврху нечега што је слала, па је то исечено, не може да се сетим даје такву фотографију послала оштећеном. Што се тиче фотографије свог супруга је исказала да мисли да је мисли да ју је послала оштећеном. Након што јој је предочена фотографија на којој се налази њен супруг, је изјавила да је на тој фотографији њен супруг, те с обзиром да је то фотографија из телефона оштећеног, значи да је ту фотографију послала оштећеном. С тим у вези указује да су ове фотографије биле објављене и на њеном фејсбук профилу, као и а их је давала пријатељици ради објаве на сајту.

Оштећени је исказао да је од супруге окривљеног добијао поруке на његов мобилни телефон путем апликације „Вибер“, да је преписка са супругом окривљеног трајала око недељу дана пре критичног догађаја, да је од ње добио неколико фотографија и као и фотографију њеног супруга при чему је она њему том приликом написала и да јој је супруг веома љубоморан и да брише све поруке које му шаље и које добија од њега, али да његов број телефона зна напамет и да је она прва почињала преписку. Такође је навео да он није уписао у свој телефон број телефона супруге окривљеног али да га је могуће сачувао у телефону опцијом „screenshot“. У вези с тим суд је имао у виду као и налаз вештака Тошић Слободана који је извршио пеглед мобилних телефона које је користио оштећени, који налаз је суд прихвати веродостојним, као и из извештаја Службе за специјалне истражне методе којој је такође било поверено вештачење истих телефона обзиром да су били обезбеђени шифром, као и репродуковани садржај фотографија, одакле произилази да је између ошт. и супруге постојала комуникација и да је супруга окривљеног ошт. путем апликације „Вибер“ 25.04.2018. и 26.04.2018. године послала неколико својих интимних фотографија, као и фотографију свог супруга окривљеног. У вези с тим суд је имао у виду и фотографије са телефона оштећеног под ознаком „Диск 2“, СМ-Г 950Ф, које су креиране путем апликације „Вибер“ и то: ознака IMG c76dc9210c5601cfa68995c3438ce71b, датум: 25.04.2018. године, време: 23:18, (фотографија приказује са пирсингом на језику); ознака IMG 3256dbdeac17e0bb2a6f58co8b859, датум: 26.04.2019., време: 00:24, (фотографија приказује горњи део женског тела, без главе на којој се уочава пирсинг на пупку); ознака IMG 8bb1f45ad46393b87d131de95b2ca118, датум: 26.04.2019. године, време: 00:31. (фотографија са десном шаком на грудима у брусхалтеру); ознака IMG 5984 b806 dcd427b0 cccc631f3785c716, датум 26.04.2018., време 23:18, (Фотографија на којој се уочава одећа црвене боје са белим порубом са црвеним ноктима леве шаке, на којој се не види лице); ознака IMG bfe0d7f44ccd84abbf9d4c5e8ef261, са датум: 25.04.2018. године, време: 23:18, (фотографија на којој се уочава доњи део леђа, у љубичастом доњем вешу, са белим ноктима), ознака IMG 1ff64b7 bafa56af56670dd 73046f4664, датум: 25.04.2018. године, време: 23:18, (фотографија на којој се уочава розе доњи веш и прсинг на пупку, са

љубичасто-белим ноктима), ознака IMG 1e02a57d046557 d8f16c23950609580a, датум: 26.04.2018. године, време 22:25, (фотографија на којој се уочава окривљени . Такође из налаза овог вештака, коме је било поверено и вештачење телефона који је користио окривљени произилази да је окривљени у својим телефонима имао, између осталих, фотографију своје супруге и њега а које фотографија се налазе и на телефону оштећеног. Посебно се има у виду да се у телефону окривљеног налази фотографија његове супруге у црвеном корсету са белим крзном, док се у телефону оштећеног налази фотографија из које се може закључити да се ради о истом корсету, али се не види лице особе већ само груди, корсет и делови руке којом придржава груди и нокти са карактеристичним маникиром, па се простим упоређењем облика ноктију и начина на који су нокти исцртани може закључити да се на фотографији која се налази у телефону оштећеног ради о супрузи окривљеног.

Следствено изложеном исказ ове сведокиње и оштећеног суд је прихватио веродостојним у погледу остварене комуникације, јер заједно са налазом и мишљењем вештака а и исказом оштећеног чине једну логичну целину.

6.4. Полазећи од навода тужиоца и одбране окривљеног, суд је закључио да међу странкама није била спорна чињеница о не осуђиваност окривљеног. Ова чињеница је потврђена изводом из казнене евиденције ПУ панчево, који је суд ценио као јавну исправу не оспреног садржаја.

6.5. Сем тога, суд налази да није спорна чињеница да је у оштећеног пуцано из пиштоља из система „Токарев 1933“ (попут пиштоља домаће производње „Застава“ модел 57). Овакву тврдњу тужиоца окривљени није спорио а потврђује налаз вештака балистичке струке. Наиме, из балистичког вештачења НКТИЦ у Београду број 234-10829/18 од 10. маја 2018. године, који је налаз је дат од стране стручне установе и суд га је прихватио веродостојним, произилази да су све чауре које су прикупљене током вршења увиђаја испале из истог пиштоља система Токарев 1933 попут пиштоља домаће производње „Застава“, модел 57.

7. У том смислу као основно спорно питање у поступку појавило се питање лица које је пуцало у оштећеног и оштећеном нанело наведене тешке телесне повреде опасне по живот, односно споран је идентитет извршиоца дела. Наиме, јавни тужилац тврди да је окривљени лице које је извршио ово кривично дело односно да је окривљени критичном приликом покушао да оштећеног лиши живота тако што је пришао оштећеном са упереним пиштољем у тело и са раздаљине 1,5 до 2 м, почео да пуца у њега и нанео му наведене тешке телесне повреде опасне по живот. Насупрот томе, одбрана тврди да окривљени са овим кривичним делом нема никакве везе и да је оштећеном повреду нанело неко друго, неидентификовано лице. При томе стручна одбрана указује на алиби у виду исказа сведока и чијим исказима су, по ставу стручне одбране, потврђени наводи одбране окривљеног у погледу кретња и активности непосредно пре, у време и непосредно после предметног догађаја.

4. Анализа спорног питања

4.1 изведени докази и чињенице које је суд утврдио

8. Утврђујући релевантне чињенице у погледу основног спорног питања у овом поступку - да ли је окривљени лице које је пуцало у оштећеног и оштећеном нанело тешке телесне повреде опасне по живот како то тврди јавна оптужба, суд је анализирао изведене доказе

и чињенице које је утврдио: ДНК профили биолошких трагова; компаративно упоређивање возила; вештачења трагова барутних честица; компаративно вештачење лица; комуникација супруге окривљеног и оштећеног, и у вези с тим мотив за извршење дела.

8.1. Прво, у Записнику о увиђају и извештају о форензичком прегеледу лица места је констатовано да су на лицу места пронађене и изузете чауре те је одређено вештачење са задатком да се утврде ДНК профили биолошких трагова на достављеном материјалу. У налазу и мишљење Биолошког факултета, Универзитета у Београду, Центар за форензичку и примењену молекуларну генетику, комисија вештака Доц. др Душан Кецкаревић, Доц. др Милица Кецкаревић Марковић и Доц. др Миљана Кецмановић уз учешће Феђе Пуач, стручног сарадника, дипломираног молекуларног биолога и физиолога, изнела је мишљење да је трагу на чаури (траг 18-384-8), да се може говорити у прилогу доприноса трагу на чаури (траг 18-384-1) изузетно снажно и трагу на чаури (траг 18-384-2) веома снажно, те да се не може искључити допринос А.А. траговима на чаури 18-384-3, 18-384-4, 18-384-6 и 18-384-7. Налаз и мишљење суд је прихватио веродостојним јер је исти дат јасно и од стране надлежне установе за физичко-хемијско вештачење. Налаз садржи методе којима је испитивање вршено и шта је приликом анализе утврђено. При томе суд није нашао ни један разлог за сумњу у стручност вештака и њихову пристрасност.

У вези са овим траговима окривљени је навео да је радио радио хонорарно у кафани „Тарапана“ на пословима обезбеђења и да је приликом једног контролног претреса пронашао код једног лица у џепу јакне кесу у којој се налазило одприлике десетак комада пиштољских метака. Метке је вадио из кесе, разгледао их и пошто се уверио да се ради о правој муницији метке је вратио у кесу и вратио том лицу. Објаснио је да није сваки метак из кесе узимао појединачно већ је шаком извадио садржину кесе, овлаш је држао ту кесу и разгледао метке и враћао их у кесу. Објашњавајући разлог зашто је узимао те метке је навео да се радило о спонтаној реакцији, када је узео кесу у руке видео је да има одређену тежину, сасвим спонтано садржај га је заинтересовао, те је погледао. Навео је да се овај догађај се десио последњег викенда месеца априла, а тада се на улазу налазио и колега који је присуствовао овом догађају. Посебно је навео да, с обзиром да никада није поседовао оружје и муницију, има разлога да верује да је управо неки од ових метака које је пронашао код тог лица коришћен у извршењу овог кривичног дела.

У вези с тим вештак Кецкаревић Душан - позван да се изјасни у вези одбране окривљеног у којој образлаже порекло биолошких трагова на пронађеним чаурама, је исказао да овлаш држање муниције оставља изузетно минималне количине материјала за које је питање да ли би се детектовали, иако не може искључити да се на неком од ових метака може наћи нешто слично, ипак читав сценарио не иде у прилог изгледу наведених трагова. Након што је вештак изнео мишљење да начин на који је окривљени описао свој контакт са муницијомне оставља изузетно минималне количине материјала, на допунско питање окривљеног: да ли би уколико је метке вадио и неколико од њих пропустио кроз прсте остали днк трагови, вештак се изјаснио да начин на који окривљени показује како је баратао са наведеном муницијом указује не на овлаш контакт већ на контакт нешто јачег интензитета који скоро да опонаша руковање са мецима приликом пуњења оружја, иако само бројање метака не оставља такву количину трага у односу на пуњење оквира.

Имајући у виду наведено суд је оценио да је кроз овако постављено хипотетичко питање, које имплицира интензивнији контакт са муницијом, окривљени покушао да подеси ранији исказ о начину контакта са мецима - да није сваки метак из кесе узимао појединачно већ

је шаком извадио садржину кесе, овлаш је држао ту кесу и разгледао метке и враћао их у кесу, са наведеним мишљењем вештака. При томе суд је становишта да такав сценарио прегледа метака односно баратање истим приликом прегледа који готово да опонаша руковање са мецима приликом пуњења оружја није животно логичан, поготово у ситуацији коју описује сам окривљени - да је клуб веома посећен и долази јако много људи и да се деси да током ноћи кроз клуб проциркулише и до 1000 људи, према којима се врши контрола. Следствено изнетом образложење које је изнео окривљени није уверило суд у истинитост, пре свега да је приликом претреса код непознатог лица пронашао предметну муницију. У вези с тим исказе сведока на кога се позива окривљени да је био присутан приликом проналаска метака и који није био присутан али је је за ово чуо од окривљеног, суд је оценио као покушај да се окривљеном олакша положај у поступку. Посебно, за суд није уверљиво деловала одбрана окривљеног да су билошки трагови на чауре испалених метака доспели управо на начин како то објашњава окривљени и да је неки од ових метака, које је пронашао код тог лица, коришћен у извршењу овог кривичног дела. Напротив суд је оценио са се ради о осмишљеном сценарију, који не односи превагу у закључивању суда о овој чињеници.

8.2. Друго, на снимку сигурносне камере на кућном броју 23, који је репродукован на главном претресу, се види да је путничко возило марке „Фокс Ваген“ модел пасат, караван, беле боје пролазило улицом Светозара Милетића, и да је маневрисало испред кућног броја 23, са којег је снимак скинут. Из снимка, као налаза и вештачења НКТЦ Београд број 1244/18, поводом вештачења предметног снимка, произилази да је 30. 04. 2018. Године у време на снимку 05.13 часова, а у реалном времену 06,13 часова предметно возило било у улици Светозара Милетића, да је ту код кућног броја 23 окренуто и враћено ка улици Бранка Радичевић одакле је и доведено. У том смислу, обзиром да окривљени поседује возило „Volkswagen“ модел пасат, караван беле боје, рег. броја које је уз потврду привремено одузето, наређено је вештачење компаративним упоређивањем возила са снимка сигурносне камере и овог возила. У свом налазу вештак Ружић Бојан је навео да је за потребе вештачења одузето возило марке „Фолкс Ваген“ модел „Пасат тренд ТДИ СДТ“ караван, беле боје, са рег. Таблицама фотографисан на паркингу ПУ Панчево. На возилу су уочене следеће карактеристике: беле боје са црним лајснама, седмокраке фелне, возило има шибер и постављене шине на крову као и кровну антену. Наведене карактеристике су индивидуална обележја која нису и идентификационе карактеристике. На возилу су уочена оштећења и то: оштећена доња лајсна која прекрива праг леве стране возила, лева шина на крову нема део плстике која прекрива шрафове за причвршћивање истих, лајсна на прозору возачевих врата је задебљана. У возилу је затечен ланчић са крстићем. За компарацију су коришћени фрејмови са видео снимка означен „Светозара Милетића локација 1, локација 2 30.04.2018. г.“ На возилу са снимка се уочавају следеће карактеристике: беле боје са црним лајснама, седмокраке фелне, возило има шибер и постављене шине на крову као и кровну антену. Кроз ветробранско стакло возила са снимка се може уочити предмет који по свом положају одговара положају ланчића са крстићем. У општем изгледу предње стране возила може се уочити регистрациона налепница. Положај налепнице и угао под којим је залепљена чини индивидуалну карактеристику. Упоређењем места и положаја регистрационе налепнице, може се констатовати да је регистрациона налепница на возилу са снимка и на одузетом возилу на приближно истом месту и истог положаја. Вештак је изнео мишљење да компаративном анализом као и упоређивањем индивидуалних и идентификационих карактеристика одузетог возила и возила са снимака се може одредити да је одузето возило марке „Фолкс Ваген“ модел „Пасат тренд ТДИ СДТ“

караван, беле боје, са рег. таблицама
снимака.

управо возило са достављених

Налаз и мишљење суд је прихватио веродостојним јер је исти дат јасно и од стране надлежне установе Националног центра за криминалистичку форензику, МУП Републике Србије од стране форензичког вештака. Налаз садржи методе којима је вештачење - компаративно упоређивање возила, према наредби суда вршено и шта је приликом анализе утврђено. При томе суд је ценио да је вештак инжењер ваздухопловства дипломирао безбедност и криминалистику, а посебно његово искуство обзиром да се овим послом се бави од 1998. године, па његова компетентност није доведена у сумњу.

8.3. Треће, из записника о вештачењу Националног криминалистичког центра, Одељења за физичко хемијска вештачења, Одсек за вештачења микоро трагова (НКТЦ) у Београду број 234-7661/18 од 18.07. 2018. године произилази да је од стране ВЈТ Панчево достављена одећа А.А и то торба, јакна прслук, мајица са кратким рукавима и мајица са дугим рукавима ради утврђивања присуства остатака после опаљивања ватреног оружја. Након извршене анализе трагова узоркованих са достављеног материјала вештак балистичке струке мр Милош Такић, дипл. Биохемичар је изнео мишљење да су на траговима узоркованим са достављене торбе пронађене честице карактеристичне за остатке после опаљења ватреног оружја.

Налаз и мишљење суд је прихватио веродостојним јер је исти дат јасно и од стране компетентног вештака надлежне установе за физичко-хемијско вештачење. При томе суд није нашао ни један разлог за сумњу у веродостојност налаза и мишљења. Налаз садржи методе којима је испитивање вршено и шта је приликом анализе утврђено. На налаз није било примедби странака. У вези с тим окривљени је исказао да се ради о спортској торби коју је користио за посао и у њој држао своју додатну одећу, а која је припадала његовом оцу, пронашао ју је у орману њихове породичне куће у којем отац држи своју ловачку опрему и прибор.

8.4. Четврто, током истраге извршена је анализа снимка сигурносних камера са кућног броја 21 и 23 у улици Светозара Милетића по комисији вештака која је формирана од стране МУП РС, НКТЦ Београд Божић др Љубише, Лукић Милоша и Ћирковић Дејана, која је анализирала предметне снимке и тада осумњиченог

Из налаза и мишљења комисије вештака произилази да у компаративном смислу постоји сличност видљивих делова особе са снимка и осумњиченог

али да је сличност недовољна да би се потврдила истоветност између особе на снимку и осумњиченог

У погледу измерене вредности висине осумњиченог од 181 цм закључак је да одговара вредности висине извршиоца - лица са анализираних снимака у ганицама од 178 цм до 182, која висина је добијена рачуном пропорција и компарацијом са видео записа, уз образложење да је прва вредност добијена прорачуном пропорције, а друга вредност представља вредност добијену компарацијом са лицима познатих висина, с тим да се узимају фактори који утичу на варијабилност те висине почевши од висине ђона обуће које лице са видео записа носи, до исправљености тела узимајући обзир да се то лице креће, због чега постоји одступање од центиметар до два - плус минус, те да одступање у конкретном случају може ићи у оквиру од 176-184 цм. У вези са измереном телесном висином у КПЗ Панчево приликом пријема окривљеног у којем је наведено да му је мерена телесна висина дана 26.03.2019. г. и да износи 183 цм, члан комисије Лукић Милош је навео да је мерење везано и за људски фактор и да ли је лице случајно или намерно више исправио главу, пошто се ради о малом одступању то је као да човек

исрпави кичму мало више или врат или савије колена или се подигне на прсте - ради се о малој разлици.

У списима предмета се налази и антрополошко вештачење Марије Ђурић Срејић од 15.05.2018. године, са закључком да се на основу анализе може закључити да је лице на видео запису могуће осумњичени . Након увида у налаз и мишљење комисије вештака која је формирана од стране НКТИЦ Београд доставила је свој усаглашени налаз 23.11.2018. године и навела да комисија вештака НКТИЦ Београд у свом вештачењу није користила прорачуне као што је она чинила у свом налазу, већ је на лице места довела особе познате телесне висине и обавила снимања истом камером, те утврдила да висина нападача одговара висини лица до 1.82 цм и то оценила као директнији начин процене и сложила се да је тај начин и прецизнији од оног који је она користила у свом налазу и мишљењу. Истовремено је оценила да њен закључак да је нападач висок 1.90 цм у оваквој ситуацији не треба да буде искључујући фактор.

Налаз комисије вештака НКТИЦ Београд, који је прихватила са истим се усагласила и вештакиња Марије Ђурић Срејић, суд је прихватио веродостојним, јер је дат од компетентне комисије која је сачињена од лекара специјалисте судске медицине др Божић Љубише и форензичара: Лукић Милоша, вештака за фото и видео технику и Дејана Ћирковић трасолога. Следствено изложеном суд је одбио предлог одбране да се одреди ново вештачење ради утврђивање телесне висине окривљеног.

8.5. Коначно суд је имао у виду и неспорну комуникацију супруге окривљеног и оштећеног а у правцу извођења закључка о мотиву окривљеног за извршење кривичног дела убиства у покушају. Наиме између супруге окривљеног и оштећеног постојала комуникација путем мобилног телефона-размењивали су поруке и супруга окривљеног послала је оштећеном фотографије интимнијег карактера. При томе је суд имао у виду и чињеницу о одабиру времена у којем се одвијала ова комуникација, чињеницу да је увек исту започињала супруга окривљеног, као и чињеницу да је оштећеног обавестила да је њен супруг љубоморан – при чему је изнела објашњење да он није љубоморан већ да је ово била нека врста ограде како не би дошла у неку непријатну ситуацију. Окривљени је такође негирао постојање љубоморе. У вези с тим вештак др Ђурђев Бранислав је изнео мишљење да се у раду са испитаником нису добили афирмативни подаци односно испитаник није потврђивао у свом исказу постојање љубоморе, које би он узео везано за „ окупираност љубомором“. На главном претресу, након увида у његову одбрану и изјаву његове супруге је навео да остаје код тога да код њега није установљена патолошка љубомора, али да околности у којима се нашао окривљени (супруга му се дописује са другим мушкарцем, фотографије које му је послала и сл.) могао је осећати љубомору, повреду личног нарцизма, доживљаја рушења једног патријархалног модела у коме је он имао улогу патер фамилијаса са јасним поделама улога и беса усмереног ка особи за коју је налазио да је узрочник ових негативних емоција. Сем тога у вези са љубомором постоји исказ , супруге испитаника, која је у основи исто негирала постојање изражене љубоморе код испитаника, а своју потврду да код испитаника ипак постоји љубомора рационалисала је, објашњавала је тиме да је желела на тај начин да осујети контакт усмерен ка њој од стране жртве у неким лоше одабраним временима за одржавање везе преко мобилног телефона. У вези са овим, вештак је изнео мишљење да би за просечну личност ових поднебља комуникација на тај начин изазвала код онога који је брачни партнер, неспорно негативне емоције.

Имајући у виду мишљење вештака неуропсихијатра да мотив за његово чињење не произилази из неке психопатологије у ужем судско психијатријском смислу, те да је да код окривљеног постојало и егзистирање емоционалног доживљавања у смислу негативних емоција љубоморе, беса произашлих из повреде сопственог доживљаја позиције супруга, оца породице и лично нарцистичне спознаје, суд је са извесношћу закључио да мотив за извршење предметног кривичног дела произилази управо из ове комуникације између супруге окривљеног и оштећеног, која је код окривљеног остварила осећај љубоморе. Стога је суд одбрану окривљеног, пре свега да није знао за ову комуникацију и негирање љубоморе, као и део исказа сведокиње супруге окривљеног у вези са тим, оценио као покушај да се олакша кривично правни положај. При томе суд је имао у виду и чињеницу да се окривљени и оштећени нису међусобно познавали, да нису имали никакве контакте, да мађу њима, према листингу задржаних података, није било телефонских контаката. Коначно, не сме се изгубити из вида и чињеница да је која је користила број телефона 061-2101150, тај број променила након предметног догађаја, и приликом давања изјаве пред ВЈТ Панчево као контакт телефон навела други број телефона Онај претходни, стари број телефона је као свој контакт навела приликом уписа детета у предшколску установу „Кефалица“ 2016. године и 2017. године и тај број је користила све до исписа детета из ове установе, није га мењала.

Следствено изнетом суд је ценио и одбрану окривљеног. Одбрана окривљеног односно образложење у вези биолошких трагова на чаурама које су пронађене на лицу места, барутних честица које су пронађене на торби коју је користио, да није знао за комуникацију супруге са оштећеним, и образложење у вези љубоморе као и тврдњу о времену када је дошао у критичног дана, те алибија од стране оца - није уверило суд да окривљени нема никакве везе са овим догађајем и да није лице које је критичном приликом пуцало у оштећеног. Напротив суд је оценио са се ради о осмишљеној одбрани за коју суд сматра да не односи превагу у закључивању суда о овој чињеници. Оваква одбрана је изнесена у циљу избегавања кривице.

Стога исказ сведока оца окривљеног, који је навео да је окривљени критичног дана дошао у између 06 – 06,30 па евентуално и 07 сати - дакле пре догађаја који се одиграо у 7,35 часова, као и исказа сведока и у правцу алибија није прихваћен, односно није прихваћен став стручне одоране, да су овим исказима потврђени наводи одбране окривљеног у погледу кретања и активности непосредно пре, у време и непосредно после предметног догађаја, већ је оцењен као покушај пружања алибија окривљеном у циљу избегавања кривице.

9. Следствено наведеном, на основу изведених доказа: ДНК анализе, вештачења барутних честица, компаративног вештачења возила, компаративног вештачења лица и мотива, суд је, иако компаративно вештачење лица није довољно да би се потврдила истоветност између особе на снимку и осумњиченог - при чему се не губи из вида да ово вештачење не искључује окривљеног као лице које је пуцало, имајући у виду да у компаративном смислу постоји и сличности лица са снимка и окривљеног које је комисија вештака дала, суд је, након појединачне оцене наведених доказа и када их је довео у међусобну везу, са извесношћу извео закључак да се на снимку сигурносних камера налази окривљени односно да је управо он лице које је пуцало на оштећеног

10. Када је реч о психичком стању окривљеног вештак Ђурђев Бранислав, придружујући се налазу и мишљењу специјалисте психолога др Ане Бисак, је навео да у време деликта

за који се терети, нису установљени постојање неке душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја а нема ни неке друге теже душевне поремећености. Окр. је могао да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима. Правним термином он је тада био урачунљив.

11. Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеном кривичном делу суд је, имајући у виду утврђено стање ствари, закључио да је окривљени приликом извршења кривичног дела убиства у покушају поступао са директним умишљајем као обликом кривице, који обухвата радњу извршења и последицу. Окривљени је, био свестан да из непосредне близине испалије више хитаца из пиштоља у оштећеног и био свестан да на овај начин предузима радњу којом се човек може усмртити. Наиме, у психичком статусу окривљеног није било елемената који би укидали могућност да исти хипотетички може очекивати смртни исход односно црте његовог карактера и његов интелектуални степен нису искључивали његову могућност да схвати да на описани начин може окончати живот оштећеног, што упућује на закључак да је окривљени у моменту када је предузео радњу кривичног дела био релативно сигуран у такав исход, па је у односу на радњу извршења и последицу поступао са директним умишљајем. У процени свести окривљеног о створеној озбиљној могућности настанка последице - предвиђања смрти и вољној компоненти која се испољава у хтењу или пристанку на наступање исте, према његовом искуству и редовном току ствари, суд је пошао од објективних околности случаја. У том смислу суд је имао у виду да телесне повреде које је задобио оштећени критичном приликом, које су оквалификоване као тешке телесне повреде опасне по живот, представљају повреде виталног дела тела (погођени су трбушна регија - трбушни зид са повређивањем усходног дела дебелог црева и попречно вишеструко левог препонског предела, десне бутне регије са повређивањем десне бутне вене, и рачве десне бутне артерије) које по редовном току ствари и безусловно доводе до смрти, као и упорност коју је исказао у намери да лиши живота оштећеног, која се огледа кроз чињеницу да је испалио осам метака. Следствено изложеном, узимајући у обзир начин и средство извршења односно да су повреде нанесене из непосредне близине ватреним оружјем, које је апсолутно подобно за лишавање живота, као и број испалиених хитаца, те да је ове повреде окривљени могао предвидети у моменту предузимања радње извршења а тиме и могућност наступање смрти као последице истих, то је суд закључио извесним, ван разумне сумње, да је окривљени у моменту наношења повреда у односу на смрт као последицу поступао са умишљајом односно да је био свестан да предузима радњу којом је човека могуће усмртити и да то хоће (директни умишљај), како то тврди јавни тужилац. Имајући у виду наведено, суд је закључио да је основи покретач окривљеног управо лишавање живота оштећеног и сврха његове противправне делатности. Дакле окривљени је свесно је и вољно, покушао да другог лиши живота, био је свестан свог дела тако што је имао јасну представу онога на што се одлучио да учини и хтео је његово извршење.

12. У погледу свести о противправности, полазећи од чињенице да је кривично дело убиства, дело које се може сматрати као дело које је универзално предвиђено као недопуштено, а узимајући у обзир да је окривљени особа са очуваним психичким функцијама, суд је извео закључак да је окр. као просечан грађанин био свестан да је лишавање живота другог лица заорањено односно био свестан забрањености свог поступања.

13. Када је реч о психичком односу окривљеног према извршеном кривичном делу недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја суд је, имајући у виду утврђено стање ствари, суд је са извесношћу закључио да је

приликом извршења кривичног дела поступао са директним умишљајем као обликом кривице. Наиме, одредбом чл. 5 Закона о оружју и муницији је одређено да се оружје и муниција из категорије „Б“, у коју спада и предметни пиштољ, може набављати, држати и носити само на основу исправе надлежног органа. Обзиром на околности догађаја имајући у виду чињеницу да је окривљени критичном приликом из пиштоља марке „Токарев 1933“ испалио осам хитаца у оштећеног узимајући при томе у обзир извештај ПУ Панчево из којег произилази да окривљени нема оружје у легалном поседу и да нема дозволу за држање и ношење истог, суд је закључио извесним да је био свестан да носи без овлашћења ватрено оружје и муницију и да је хтео је исто.

14. У погледу свести о противправности а узимајући у обзир да је окривљени особа са очуваним психичким функцијама, суд је извео закључак да је окр. као просечан грађанин био свестан да је неовлашћено ношење ватреног оружја и муниције забрањено односно био је свестан забрањености свог поступања.

4.2 Закључак

15. На основу наведеног суд је, правно квалификујући овако утврђено чињенично стање, закључио да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела убиства из чл. 113 КЗ у покушају у вези чл. 30 КЗ, и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, па га је за наведена дела огласио кривим.

16. Следствено изложеном, суд је закључио да докази који су презентовани од стране државног тужиоца не указују са довољном сигурношћу да је окривљени из ниских побуда покушао да лиши живота оштећеног, при чему је као ниску побуду означио љубомору оштећеног, односно да је окривљени извршио кривично дело убиства из чл. 114 ст. 1. тач. 5 КЗ, у покушају у смислу чл. 30 КЗ.

16.1. Тужилаштво образлаже да кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 5. КЗ чини лице које другог лиши живота из користољубља, ради извршења или прикривања другог кривичног дела, из безобзирне освете или из других ниских побуда. У погледу постојања ниске побуде код окривљеног, као квалификаторне околности дела оптужба наводи да се тешко убиство из других ниских побуда сматра оном које је извршено између осталог и због љубоморе.

16.2. Полазећи од става да љубомора сама по себи није квалификаторна околност, те да се убиство извршено из љубоморе не може само због тога квалификовати као убиство из ниских побуда, већ да у обзир може доћи само тзв. патолошка љубомора, суд је у циљу утврђивање ове околности пошао од неуропсихијатријског вештачења окривљеног. У том правцу суд је имао у виду налаз и мишљење вештак неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава, који је у основи свог мишљења навео да мотив за његово чињење не произилази из неке психопатологије у ужем судско психијатријском смислу, односно није продукт неке душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја или неке друге душевне поремећености а ни продукт од зависности од било које психоактивне супстанце нити исхлупљењем по било којој основи. Сама радња чињења, уколико му се докаже, била је претежно рационално вољна са јасним припремним и извршним стадијумом са временским следом које је омогућавало испитанику да изврши одмеравање за или против свог чињења, тако да је он био у то време у могућности за адекватно просуђивање реалности. Вештак истиче да, према психолошком испитивању урађеном 11.12.2018. године од стране др Ане Бисак

специјалисте медицинске психологије, код испитаника није утврђено постојање тестовних еквивалената оштећеног теста реалности, нити психо патолошких манифестација у ужем смислу које би компромитовале његову здравствено разумску логику и могућност самоконтроле. Истакнуто је да би се овако понашање, уколико му се докаже, спадало у тзв. егосинтона понашања које карактерише делање без сламања ега односно саме личности примарно јасно са усмеравањем ка циљу. Иако се ради о претежно вољној радњи код испитаника је постојало и егзистирање емоционалног доживљавања у смислу негативних емоција љубоморе, беса проишавших из повреде сопственог доживљаја позиције супруга, оца породице и лично нарцистичне спознаје. Дакле уз претежно вољно деловање постојала је и емоционална компонента која је за само чињење била од мањег значаја у конкретной ситуацији.

17. Суд је прихватио веродостојним налаз и мишљење вештака неуропсихијатра др Ђурђев Бранислава и вештака специјалисте психологије Ане Бисак, будући да је исти дат од стране стручних, јасно и логично по правилима струке. Вештаци су дали јасне и логичне одговоре на сва питања, а није било сумње ни у погледу личности вештака односно непристрасности истих.

5. Кривична санкција

18. Доносећи одлуку о врсти и висини кривичне санкције, суд је имао у виду све околности предвиђене чл. 54 КЗ. Од олакшавајућих околности суд је ценио ранији живот окривљеног - кроз чињеницу да није осуђиван, његове породичне прилике - кроз чињеницу да је ожењен отац троје малолетне деце. Суд је као отежавајућу околност ценио исказану упорност у извршењу кривичног дела - кроз чињеницу да је испалио осам хитаца у окривљеног, а у вези с тим и повећани интензитет напада на заштићено добро имајући у виду бројност стрелних рана које је задобио оштећени.

19. Ценећи наведене околности, имајући у виду тежину учињених дела и степен кривице суд је нашао оправданим да окр. А.А осуди на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци, претходно утврдивши за кривично дело убиство у покушају из чл. 113 КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године. При томе суд је, пре свега имао у виду сврху кажњавања, односно остваривање ресоцијализације и утицање на друге да не врше кривична дела, а истовремено адекватно изражавање друштвене осуде за извршено кривично дело, као и остваривање праведности и сазмерности између учињеног дела и тежине кривичне санкције, па је нашао да је овако опредељена казна довољна за остваривање како опште сврхе кажњавања прописане чланом 4 став 2 КЗ, тако и посебне сврхе кажњавања из члана 42 КЗ.

20. На основу одредби чл. 63 КЗ одређено је да се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору Окружног затвора у Панчеву од 21.11.2017. године па до упућивања на издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе.

21. На основу одредби чл. 63 КЗ одређено је да се у изречену казну урачунава време проведено у притвору од 16. 07. 2018. године, када је лишен слободе, па до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

22. На основу одредби чл. 258 ст. 4 ЗКП суд је ошт. . упутио да имовинско правни захтев за накнаду штете у целини може да остварује у парничном поступку.

6. Одлука о трошковима кривичног поступка

23. Применом чл. 264 ЗКП, суд је окривљеног обавезао да надокнади трошкове кривичног поступка и то материјалне трошкове који су настали у току истраге у корист буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и трошкове који су настали у току поступка пред судом у корист буџетских средстава суда, те је одређено да ће посебно решење о висини трошкова донети председник већа. Окривљени је обавезан да плати и судски паушал у износу од 10.000,00 динара у корист буџетских средстава суда, који је одређен према сложености и дужини трајања поступка, као и материјалним приликама окривљеног, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Суд је такође, обавезао окривљеног да надокнади трошкове поступка који се односе на награду пуномоћника ошт. адвоката Фератовић Султана из Панчева, а да ће посебно решење о висини трошкова донети председник већа кад се ти подаци прибаве.

ЗАПИСНИЧАР
Бранка Патић Живков

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
МИЛИЈАН МИЈОШИЋ с.р.зто:

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољено је право жалбе у року од 15 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Коматина Мила

